

Mødet genoptaget kl. 14.

Formanden: Finansudvalget har afgivet tillægsbetænkning over forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1962 til 31. marts 1963. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Frode Jakobsen har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad er udenrigsministerens syn på Europarådets rekommandation nr. 288 om samarbejde med udviklingslandene? Har OECDs ministerkomité, som Europarådets ministerkomité har oversendt sagen til, foretaget sig noget i den anledning, eller vil udenrigsministeren i modsat fald tage initiativ til, at de foreslåede forhandlinger inden for OECD om stabilisering af u-landenes råstofpriser virkelig finder sted?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Forhandlingen om de på dagsordenen under punkterne 5 og 6 opførte sager genoptoges.

Iver Poulsen: Da min partifælle det ærede medlem hr. Mose Hansen vil knytte mit partis bemærkninger til forslaget til udskrivningslov, skal jeg forsøge at knytte mit partis bemærkninger til lovforslaget om en almindelig omsætningsafgift.

Efter den forløber med nye forbrugsafgifter på 300 mill. kr., som blev gennemført sidste efterår, kommer regeringen nu med den store regning til skatteyderne for sin forfejlede økonomiske politik. Regningen lyder på ca. 1 milliard kr., hvoraf op imod halvdelen dog tænkes benyttet til skattelettelse for et bestemt udsnit af skatteyderne.

Forslaget om omsætningsafgifter må betragtes i forbindelse med forslaget til udskrivningslov, for der er den væsentlige sammenhæng mellem de to lovforslag, at det ene, forslaget om en almindelig omsætningsafgift, danner grundlaget for de i det andet forslag foreslåede skattelettelser.

Forslaget til udskrivningslov er affattet

efter den kendte recept, at nogle skatteydere skal have skattemæssige fordele på andres bekostning, og tendensen i forslaget er selvfølgelig, kan man næsten sige, udtryk for socialdemokratiets ønske om en fortsat indtægtsudjævning.

Som jeg tidligere har omtalt, siger den økonomiske årsoversigt, at opsparingen herhjemme er for lille, og at den ikke stiger i takt med forbruget. Bl. a. derfor er vor balance over for udlandet blevet svækket til trods for de stabile og lave råvarepriser og de gode afsætningsmuligheder for vore industrivarer. Nu ser det imidlertid ud til, at regeringen vil til at fremme den opsparing, som det økonomiske sekretariat tilråder; men det skal naturligvis være en såkaldt statsopsparing over skatterne og over forbrugsafgifterne, ikke en privat opsparing. Vi har imidlertid ingen tillid til statskassen som sparekasse, og vi kan ikke gå med til at betro regeringen op imod 1 milliard kr. eller mere, som der ikke er brug for til dækning af de udgifter, der følger med opfyldelsen af de samfundsopgaver, som det er vedtaget at gennemføre. Dertil er erfaringerne med hensyn til regeringens evne til at holde igen på skatteydernes penge for ringe.

Ud fra den opfattelse, at den, der arbejder og sparer op, er med til at bygge samfundet op, medens den, der forbruger, trækker på samfundet, ser vi gerne, at det bliver forbruget og ikke arbejdsindtægten, der bliver beskattet, men det foreliggende lovforslag kan vi ikke støtte. Selv om det i forbindelse med forslaget til udskrivningslov betyder en lettelse i den direkte beskatning for nogle befolkningsgrupper, betyder det for andre grupper lige det modsatte, nemlig en ny skat oven på de eksisterende, og vort ønske er, at forbrugsafgifterne skal modsvares af samme lettelse i de direkte skatter, ikke blot en lettelse, hvis formål er at fremme den indtægtsudjævning, som socialdemokratiet tilstræber.

Det er rigtigt, hvad den højtærede finansminister siger i sin fremsættelse, at en forbrugsafgift lagt i detaileddet virker hurtigere og lettere lader sig anvende som konjunkturpolitisk middel end en afgift lagt i engrosledet; men den lettere anvendelse som konjunkturpolitisk middel kan misbruges; og navnlig når man erindrer